

Regjeringen og som saadant afgive Erklæring over Andragender, der komme fra Kommunen til Regjeringen; ja der kunde maastee endogsaa være endeel, der talte for, at Amtsraadet ogsaa skulde være Mellemledet for Borgerne, saavel for Landet som for Kjøbstæderne, til Regjeringen. Det forekommer mig, at hvad enten det er en Ansøgning eller en Besværing, saa er det meget naturligt, at det overordnede Raad, der er sammensat ved Folkets Valg, faaer Leilighed til at erklære sig over Sagerne, førend de gaae ind til Ministeriet, førend Beslutning tages om dem. Jeg veed vel, at Borgerne mangen Gang selv søge f. Ex. Sogneforstanderskabets eller Borgerrepræsentationens Erklæring, og at disses Erklæring mangen Gang ogsaa bliver forlangt fra Ministeriets Side, men det stæer ogsaa flere Gange og vel som oftest, at saadanne Ansøgninger indgaae, uden at nogen Kommunalautoritet har erklæret sig over dem, og ligesaa vist som det er, at saadanne Andragender altid blive forsynede med Erklæring fra Amtmanden og By- eller Herredsfogden, ligesaa ønskeligt synes det mig, at der kunde være en Bestemmelse for, at de ogsaa skulle have en Erklæring fra det overordnede Kommunalraad, som et Mellemled mellem Regjeringen og de enkelte Mænd og de enkelte Kommuner. — Jeg skal tillade mig at henstille dette til det eventuelle Udvalg, der rimeligviis vil blive nedsat i denne Sag.

Thalviter: Som bekendt har nærværende Lovudkast tidligere været forelagt Thinget og behandlet her. Dengang indeholdt det den Bestemmelse i § 1, at for Kjøbenhavns og Odense Amts Vedkommende vedbliver „indtil videre“ den hidtil bestaaende Inddeling i tvende Amtsraadskredse. Dette „indtil videre“ er nu udeladt, og jeg beklager det; thi dersom disse Ord vare blevne staaende, havde der været Udset til at faae disse abnorme Forhold hævede, og det er dog unægtelig noget Abnormt, at man, naar man ved en Lov arbejder hen

til, at disse Kommunalbestyrelser skulle blive større, og at Kjøbstad og Land kan blive forenet, vil lade det for Kjøbenhavns og Odense Amts Vedkommende forblive som hidtil. Med Hensyn til, hvad der ligger nærmest, gamle Kjøbenhavns Amt, da stæer der jo aldeles ingen Forandring, og altsaa kommer denne Deel af Landet ikke til at nyde de Goder, som der ved saadanne større Bestyrelser kunde ventes opnaaede. Det blev under Sagens tidligere Forhandling af den daværende ærede Ordfører for Landstingets Udvalg med megen Styrke udtalt, at han haabede, at dette „indtil videre“ ikke skulde vare længe, men at Regjeringen med Kraft vilde arbejde paa at faae dette Forhold ordnet, saa at det blev eens over hele Landet, idet en Forening mellem Kjøbstad og Land kom til at finde Sted ogsaa i disse to Amter. Hvad Odense Amt angaaer, da er jeg ikke saaledes inde i de lokale Forhold der, at jeg skal høre mig derom, men da haade Regjeringen dengang foreslog, at Forholdet skulde vedblive indtil videre, og Ordføreren ligeledes udtalte sig i samme Retning, antog jeg, at Forholdet ogsaa kunde ordnes der; men jeg udtalte mig dengang, kan jeg erindre, i Samklang med Udvalget og navnlig med den ærede Ordfører, om paa det Bedste at anbefale, at Forholdet maatte blive ordnet paa samme Maade der som for det øvrige Land. De Grunde, der blede fremhævede imod en Forening af disse Amtsraadskredse, og som jo virkelig maatte have Vægt i pekuniær Henseende, vare navnlig det Forhold, der finder Sted med Hensyn til Vejudgifterne. Det er jo noget særegent for Kjøbenhavns Amt, der ligger saa nær ved Hovedstaden, at Udgiften til Veiene, som er den væsentligste Udgift for Amtsrepartitionsfonden, maa være bethdelig høiere end for Roeskilde Amt, der ligger længere borte fra den. Det var navnlig den ærede 4de Landstingsmand for 7de Kreds (Simonh), der er Formand for begge disse Amtsraad, som begge ligge under een Amtmand, der stærkt udtalte sig imod Forenin-